

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. Qua dicatur sacra Vnctio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

ratum ante xxv. annum promoveri debet; hos tamen annos sufficit esse incœptos. Glossa & DD. in d. c. *Clement. fin.* Minoribus vero Ordinibus nullam certam ætatem præscripsit dictum Concilium, quasi hic attendenda ea sit ætas, quam sacri Canones præscriperunt, juxta declarationem Card. apud Piaf. 1. p. *prax. Episc. c. 1. art. 4. n. 1* majorque litterarum & morum, quam ætatis habenda sit ratio: ut proinde arbitrio Episcopi relictum videatur, qua ætate suscipi possint uti satis insinuat ipsum Conc. Triid. d. loco & ead. Sess. c. 5. & 6. dum eorum non meminit. In Episcopo ordinando ætas xxx. annorum exactorum ut minimum spectatur, ex eodem Conc. Sess. 7. c. 1. *De reformat.* sicut & antea semper spectata fuit c. *Cum in cunctis sup. De elect. juxta Gloss. in Clement. Generalem De ætate & qualis.* & c. Prædicta tamen in singulis Ordinibus non est de necessitate Sacramenti (quia quo ad illud nulla certa ætas requiritur, cum etiam infans, si ordinetur in sacerdotem, recepturus sit characterem; licet possit adultus factus reclamare, nisi ratum habuerit in ætate legitima: sed est de necessitate præcepti Piaf. d. loco in princ.

4. Cæterum Episcopus, ordinans scienter aliquem ante legitimam ætatem; suspendi debet à collatione Ordinum: ordinatus vero ab ipso Ordinis sic suscepti executione suspenditur, usque ad legitimam ætatem, idque in injuriam conferentis, ut in quo peccavit, puniatur, c. *vel non est compos 2. 4. junctio c. Dilatus sup. De temporib. ordinat.* Videatur Covar. in *Clem. Si furiosus De homicidio p. 1. §. 1. n. 4.* ubi docet, non esse suspensum ipso jure, sed suspendendum per sententiam, secundum jus commune. Quod addo, quia hodie per Extravagantem Pii II. incip. *Cum ex sacrorum*, quam refert Piaf. d. *art. 4. n. 2.* ipso jure suspensus est (sicut & ordinatus ab alieno Episcopo sine litteris dimissoriis, vel extra tempora) & celebrans efficitur irregularis, à solo Papa absolvendus, beneficiique privati potest. Vide & Navar. in *Manuali Confess. c. 27. n. 155.* Quod si vero beneficium conferatur alicui, ætatem ad illud requisitam non habenti, collatio est nulla, quantum vis modicum desit, puta vel dies vel hora, quia in limitatis à iure non licet arbitrari Garz. *De benef. p. 7. c. 4. n. 82. & seqq.*

5. Porro Episcopum non posse super ætate

dispensare quoad dignitates seu beneficia curata, sed ad hoc adeundum esse summum Pontificem, notat Gloss. in d. *Clement. fin. in 7. annum & c. 1. h. t. in 6. ad V. non imminuet.* & ibid. Joan. Andr. n. 2. & quidem verbis expressis, his vel similibus, *super qua, de uberioris dono gratia tecum dispensamus*, secundum stylum Curie Calder. *Cons. 8. de Rescriptis.* Verum tamen si Pontifex minori ante justam ætatem dispensativè concesserit aliquam Ecclesiam, ea ante legitimam ætatem per se non administrabit, sed per alios idoneos; non quidem laicos, sed Clericos, c. *2. h. t.* In materia autem ætatis creditur dicto parentum vel testium. l. *De ætate D. De minoribus*, Rebuff. *De litteris prima tonsura n. 13.*

TITULUS XV. De sacra Vnctione.

§. 1.

Quæ dicatur sacra Vnctio.

1. *Definitio.*
2. *Divisio in exteriorem & Interiorem.*
3. *Ad exteriorem adhibetur Oleum benedictum & sacrum Chrisma.*
4. *Chrismate ungitur Episcopus.*
5. 6. *Oleo benedicto & Chrismate Sacerdotes, & Reges, & Christiani omnes.*

Quia in sacris Ordinibus conferendis & consecrandis Ecclesiæ ministris, usus est sacre Vnctionis, ideo sub tractatu ordinationum rethæ hic Tit. positus est.

1. Estque autem sacra Vnctio, juxta Hostien. in *Summa h. t. n. 2.* sacri olei materialis delibatio seu delibatio, secundum formam Ecclesiæ traditam.

2. Estque duplex exterior, materialis scilicet & visibilis, per quam corpus ungitur: & interior, per quam invisibiliter cor, id est anima ungitur. Ponitur enim hic Cor pro Anima sive quia secundum aliquos anima in corde sedem habet; sive quia unctio non fructificat in anima nisi ex corde & voluntate procedat. Hinc si quis invitus & contradicens Baptizetur nec rem nec characterem sacramenti Baptismi recipit, *cap. Majores §. fin. inf. De Baptismo.*

3. Ad exhibendam exteriorem unctionem, quæ est signum interioris, benedicatur & consecratur oleum ex oleo olivarum, quod dicitur

dicitur Catechumenorum & infirmorum.

Item conficitur & consecratur aliud, quod vocatur Chrisma, ex oleo, designante nitorem conscientiae; & balsamo, per quod odor bonae famae exprimitur.

4. Chrismate in primis quilibet Episcopus ungi debet; non tam in corpore, quam in corde: ut & interius nitorem conscientiae, quantum ad Deum, & exterius habeat odorem bonae famae, quo ad proximum, Ungitur verò in capite, & in manibus.

Per caput mens intelligitur; per manus, opera, *d. s. in principio* Vtriusque unctionis rationem vide *in c. unico h. t. v. i. l. a. e. n. t. & quae supra diximus Tit. De elect. §. 7. De consecrat. Episcopi.*

5. Sacerdotes similiter unguuntur in manibus, sed oleo benedicto, quo etiam in veteri Testamento Reges ungebantur in capite: hodie vero post adventum Christi, qui est caput totius Ecclesiae, solum inunguntur brachio, humero vel armo; tum quia iis proprie designatur Principatus, juxta illud, *Factus est Principatus super humerum eius*; tum ut designetur differentia inter auctoritatem Pontificis & Principis potestatem, Pontifex tamē etiam hodie in capite inungitur, quia repraesentat personam capitis scilicet Christum, in Pontificali officio, *d. s. unico §. 2. in fine.* Quatuor autem Reges de jure ungi ex historiis Regni Neapolitani refert Joannes Honorius in *Summa Decret. h. t.* nempe Ierosolymitanum à Patriarcha; Francorum ab Archiepiscopo Remensi; Angelorum à Cantuariensi; Siculorum ab Archiep. Barensi, summo Pontifice vel alio Episcopo aut Cardinali cuius. Pontifex pro tempore committit: aliis vero non nisi ex privilegio id competere ibid. refert, *ex Prob. ad Monach. in c. 2. n. 3. & 4. De prob. in 6.*

Et in novo vero Testamento non solum Reges & Sacerdotes inunguntur, sed & Christiani omnes bis ante Baptismum bis oleo benedicto; primum in pectore, deinde inter scapulas: & post Baptismum bis Chrismate sancto, primum in vertice, demum in fronte *d. s. unico §. quia vero*, ubi ratio harum unctionum, & in dictis partibus fiant, redditur.

Ecclesia quoque ungitur Chrismate, cum dedicatur, altare cum consecratur, primum oleo, secundo Chrismate: Calix vero, cum benedicitur, sed Chrismate tantum, *d. s. unico §. ungitur fin.*

§. II.

De Confirmatione.

1. Cur necessaria sit Confirmatio.
2. 3. 4. Definitio, Materia & Forma.
5. Minister hujus Sacramenti.
6. Qualitas confirmandorum.
7. De patris.
8. Effectus Confirmationis.

QUIA per frontis chrisimationem manus impolitio designatur, quae alio nomine dicitur confirmatio, *e. unico, §. per frontis h. t.* & quia de extrema quoque unctione incidenter agit Pontifex in *d. s. unico*; non alienum à re fuerit de utroque hoc Sacramento aliquid subungere,

1. Tamen si verò, ut dicitur in *can. 2. De consecrat. Distinct. 5.* continuo transitivis sufficiant regenerationis beneficia; victuris tamen necessaria sunt confirmationis auxilia ut pote per quam baptizatus armatur & instruitur ad agones & certamina hujus mundi, accepto per ipsam Spiritu Sancto, ad robur & augmentum gratiae, *can. 1. & 2. & can. Novissime Distinct. 5.* Ut proinde nullatenus in Christiano adulto queat à baptismo separari, & unum sine altero ritè conferri non possit; licet aliquando duo sint Sacramenta, *can. 3. ad Distinct. 5.*

2. Est autem Confirmatio, unctio chrismatibus consecrati in fronte baptizati, facta ab Episcopo, sub praescripta verborum forma, ad audacter constituendum nomen Domini.

3. Materia ejus remota est Chrisma confectum ex oleo & balsamo, per Episcopum benedicto & consecrato *d. s. unico hoc sit.* proxima vero materia est unctio ex praedicto Chrismate in fronte adhibita, ad formam seu signum crucis. De cujus, aliarumque unctionum significatione, vide *d. s. unicum. & d. can. Novissime Distinct. 5.*

4. Forma est: *Signo te signo Crucis. & confirma te Chrismate salutis, in Nomine Patris & Filii, & Spiritus sancti d. s. unico §. per frontis, can. Numquid de consecrat. Distinct. 5.*

5. Minister ordinarius est Episcopus *d. s. per frontis, can. Presbyterus De consecrat. Dist. 4. Conc. Florent. in Instructione Armen. & alijs similibus. Trid. Sess. 7. can. 3. de confirmat.* Aliquando tamen, ex causa necessitatis ac dispensatione, il-